

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 36Csp/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120202722
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120202722.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava- Staré Mesto, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: F. Svoboda, nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, XXX XX M. S., o zaplatenie 8 776,80 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou na súd dňa 27.02.2020, domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 8.776,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 8.776,80 eur od 06.09.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Uviedol, že uzatvoril dňa 17.02.2015 so žalovaným zmluvu o úvere číslo 213365 (ďalej len "zmluva"), na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 13 248,00 eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 276,00 eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý podľa ustanovení zmluvy tvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaný ako podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 10.04.2019. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru, čo vyplýva z priloženého prehľadu splácania. Listom zo dňa 21.08.2016 žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškani s úhradou splátok. Súčasne mu oznámil, že v dôsledku nesplácania splátok je žalobca oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatiť všetky záväzky zo zmluvy. Keďže žalovaný neuhradil dlhované splátky, všetky splátky sa podľa zmluvy stali splatnými dňa 05.09.2016. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 12, ods. 12.3 zmluvy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe uvedeného ustanovenia a predstavuje sumu 7 452,00 eur (žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 5 796,00 eur). V súlade s ustanovením článku 12., ods. 12.1 zmluvy si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty - 2x vo výške 662,40 eur. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., pričom aktuálne platnou sadzbou je sadzba 9 % p.a. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok a zmluvných pokút a je vo výške 8 776,80 eur.

2. Okresný súd Nitra vydal dňa 11.05.2020 pod č. k. 36Csp/16/2020-37 platobný rozkaz, ktorým v celom rozsahu vyhovel podanej žalobe. Uznesením súdu zo dňa 19.08.2020, č. k. 36Csp/16/2020-45, došlo k zrušeniu platobného rozkazu z dôvodu, že žalovaný podal proti nemu odpor s vecným odôvodnením.

3. V odpore uviedol, že ide o podvod, pretože bol ústne dezinformovaný zástupcom žalobcu, boli mu podsúvané mnohé listiny na podpis, pričom videl iba miesto, kde ich má podpísať a nemal čas ich prečítať. Bolo mu povedané, že si požičiava sumu 4 000 eur, táto mu bola aj vyplatená. Až o 2 týždne mu prišli materiály, ktoré predtým podpísal a vtedy sa dozvedel, že mu bolo vyplatený úver 13 248 eur, na podpis mu bola podsunutá blankozmenka, na čo ho nikto neupozornil. Bol podvedený. Nebolo mu umožnené zmluvu okamžite zrušiť, jeho námietky žalobca neakceptoval a vyhrážal sa mu odobratím majetku. Žalobcovi vrátil 4 000 eur a k tomu ešte 1 796 eur, teda spolu mu uhradil sumu 5796 eur od 18.02.2015 do 29.03.2017. To, čo od neho požadujú, považuje za úžeru; zmluvu za nemorálnu, jednostrannú. Uviedol, že nie je dlžník, všetky požičané peniaze vrátil. Žiadal, aby súd vyhlásil zmluvu za neplatnú.

4. V písomnom vyjadrení k odporu žalovaného právny zástupca žalobcu uviedol, že podľa článku 1., ods. 1.1 zmluvy o revolvingovom úvere číslo 213365 - 52082 (ďalej aj úverová zmluva) : „Veriteľ poskytne Dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 13 248,00 eur (ďalej iba „úver“) do 8 (ôsmich) pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto Zmluvy Dlžníkom Veriteľom vrátane všetkých jej príloh (ďalej len „deň poskytnutia úveru“).“ Podľa článku 4., ods. 4.1 úverovej zmluvy : „Za poskytnutie úveru sa Dlžník zaväzuje zaplatiť Veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavuje 9 248,00 eur a je splatná ku dňu poskytnutia úveru.“ Podľa článku 9., ods. 9.1 úverovej zmluvy: „Zmluvné strany sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok vyplývajúcich z tejto Zmluvy ku Dňu poskytnutia úveru, a to pohľadávky Dlžníka podľa článku 1.1 oproti pohľadávke Veriteľa podľa článku 4.1 tejto Zmluvy. Rozdiel bude ku dňu poskytnutia úveru uhradený Veriteľom na vyššie uvedený bankový účet Dlžníka. V zmysle uvedeného a po započítaní vzájomných pohľadávok bola zostávajúca časť v sume 4 000,00 eur vyplatená na účet dlžníka - žalovaného. Tento postup žalovaný nikdy nespochybnil, neodstúpil od úverovej zmluvy z dôvodu jej nesplnenia (§ 345 Obchodného zákonníka), poskytnutie úveru nevypovedal (§ 500 ods. 2 Obchodného zákonníka) a ani žiadnym spôsobom nenapádal. Tvrdil, že okrem nedôvodnosti argumentov žalovaného uplynutím času došlo k premlčaniu práva domáhať sa nielen odstúpenia od zmluvy, vypovedania úveru, ale aj namietajúc skutočnosti, ktoré mohli viesť k postupu podľa označených ustanovení Obchodného zákonníka. Predmetom konania o podanej žalobe je výlučne splatenie zostávajúcich splátok úveru, ktoré neboli uhradené v zmysle splátkového kalendára a v dôsledku omeškania s ktorými došlo k uplatneniu sankcie straty výhody splátok. Žalovaný v podanom odpore nikde nespochybnil fakt, že neuhradil splátky podľa splátkového kalendára. Naopak, z jeho tvrdení nedodržanie splátkového kalendára bez pochybností vyplýva. Tvrdenia žalovaného, že mu nebolo umožnené zrušiť zmluvu, ďalej že mal uplatňovať akékoľvek námietky voči zmluve a pod. žalobca popiera ako nedôvodné, pretože žalovaný žiadne takéto námietky neuplatnil, od zmluvy neodstúpil a ani neprejavil vôľu od nej odstúpiť. V podanom odpore neuviedol a ani neoznačil jediný dôkaz, ktoré by mal preukazovať jeho konanie v zmysle predošlého textu tohto odseku. Tvrdenia žalobcu o vyhrážaní sa o odobratí majetku považuje žalobca za nepravdivé a nedôvodné tvrdenia. Úverová zmluva je odplacnou zmluvou, pričom žalovaný svojimi vyjadreniami tak, ako sú koncipované, nerešpektuje odplacný charakter zmluvy o úvere. V súvislosti s výškou zmluvnej odmeny a tvrdeniami žalovaného (hoci zmluvná odmena a jej zaplatenie nie je predmetom konania) poukázal na ustanovenie § 502 Obchodného zákonníka. (v zmysle § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka nie je v prípade úverovej zmluvy podľa zákona možné ani uvažovať o neplatnosti celého dojednania o úroku (pokiaľ je samozrejme úrok predmetom konania). O výške zmluvnej odmeny a jej primeranosti svedčí ďalej aj to, že pri zohľadnení doby trvania splácania (ak by bolo riadne) je výška ročnej úrokovej sadzby 34,9 %, čo vyplýva z nasledovného výpočtu : $13248 = 4000 \times (1 + p/100\%)^4$ (pozn. znak ^4 na konci zátvorky predstavuje štvrtú mocninu), kde 13248 je budúca splatená hodnota v Eur, 4000 je aktuálna hodnota v Eur, p/100 % je úroková sadzba, 4 je počet rokov splácania úveru. Štandardnou matematickou úpravou sa následne odvodí výsledok (hodnota ročnej úrokovej sadzby) $p = 34,9\%$. Ide o úver nezabezpečený, teda absentuje vecný kolaterál alebo právo, ktoré by umožnilo uspokojenie pohľadávky nezávisle od vôle žalovaného. Vzniku úverovej zmluvy a jej uzavretiu predchádzalo podanie žiadosti o úver. Žalovaný ako podnikateľský subjekt požiadal o úver podaním písomnej žiadosti o úver zo dňa 16.02.2015, na základe ktorej žalovaný požiadal o úver s podmienkami uvedenými v bode V., ako účel úveru vyznačil „investičný“ účel. Na základe toho došlo k uzavretiu úverovej zmluvy (označenej vyššie v texte). K uzavretiu zmluvy teda došlo až po podaní žiadosti o poskytnutie úveru, pričom od okamihu podania žiadosti žalovaný vedel o všetkých podmienkach, za ktorých o úver žiada. Uzavretá zmluva o revolvingovom úvere obsahovo nadväzuje na žiadosť o úver. Navrhol žalobe vyhovieť.

5. Žalovaný v rámci dupliky zotrval na svojom vyjadrení. Od žalobcu prijal sumu 4 000 eur, zaplatil mu 5 796 eur. Všetku dokumentáciu ohľadne úveru dostal až o dva týždne poštou a bolo to niečo iné, ako sa dohodol pri ústnej dohode. K žiadosti o podanie úveru uviedol, že je to podvrh. Nie je vypisovaná jeho rukou, podpis je sfalšovaný. Žalovaný žiadal úver na úhradu jeho záväzkov, a nie investičný, ako je to v žiadosti zaškrtnuté. Predmetný úver nepoužil na podnikateľskú činnosť, bral si ho na vyrovnanie finančných záväzkov, ktoré mal v tom období a musel ich urgentne vyrovnať.

6. Žalobca v priebehu konania doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že od uzavretia zmluvy až do doručenia odporu žalobca neeviduje žiadnu sťažnosť alebo iné podanie/ písomnosť, v ktorej by žalovaný tvrdil ktorúkoľvek zo skutočností, ktoré uvádza. Podotkol, že ide o obdobie viac ako 5 rokov. Podľa neho v prípade opodstatnenosti a pravdivosti tvrdení žalovaného by bolo očakávateľné, že už v roku 2015 vykoná konkrétne úkony smerujúce k uplatneniu jeho tvrdení. Nič také sa nestalo. Naopak, žalobca poukazuje na interné záznamy z karty klienta týkajúce sa úverového prípadu zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo 213365 - 52082, kedy napríklad : 29.04.2015 Klient žiadosťou zo dňa 28.04.2015 žiada o odpustenie PF. Zasielané zamietavé stanovisko - nesplatený splátkový kalendár. 23.11.2015 sa informoval na odklad splátok. 11.3.2017 telefonicky kontaktoval žalobcu dlžník, Platba neriešiteľná, keďže klient je SZČO, stále čaká na vyplatenie faktúry. Uvedená komunikácia popiera tvrdenia žalovaného, ktorými sa v konaní snaží spochybňovať uzavretie úverovej zmluvy a jej obsah. Žalovaný preukázateľne komunikoval iba v súvislosti s neplnením záväzkov zo zmluvného vzťahu. K dlžnej sume uviedol, že v prvom rade treba uviesť, že nárok na zaplatenie zmluvnej odmeny nie je predmetom konania. V prejednávacom prípade tento nárok zanikol jeho splnením, pretože započítanie je právne relevantným spôsobom pre zánik záväzku. Zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia ako aj to, že predmetom konania je výlučne splatenie zostávajúcich splátok istiny úveru, ktoré neboli uhradené v zmysle splátkového kalendára a v dôsledku omeškania s ktorými došlo k uplatneniu sankcie straty výhody splátok. Žalovaný vo svojom podaní nikde nespochybnil fakt, že neuhradil splátky podľa splátkového kalendára. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného o žiadosti o úver, uviedol, že táto žiadosť bola predložená ako podklad pre spracovanie úverového prípadu. Tam uvedené údaje mohol uvádzať len žalovaný (viď údaje osobného charakteru, kontaktné údaje, údaje o podnikateľskej činnosti, o výške úveru a o účele). Na vyplnení žiadosti mohli participovať len dve osoby, žalovaný a viazaný finančný agent (Roman Chlebo).

7. Žalovaný počas konania uviedol, že pracoval ako živnostník a bolo ťažké podnikat' v stavebníctve ako inštalatér. Práce v zimnom období nemal veľa a aj peniaze za vykonanú prácu dostal až po dlhšom čase, alebo vôbec. Dostal sa do finančných problémov a musel si požičať peniaze, aby mohol prežiť. Potreboval urgentne vyrovnať dlžobu, ktorú mal od súkromnej osoby, ale nemal dostatok peňazí. Tak našiel žalobcu, ten akceptoval jeho dlh v sociálnej poisťovni. Rátal s tým, že to bude drahší úver ako v banke. Peniaze v sume 4 000 eur mu prišli na účet hneď, zmluva až o 2 týždne. Okamžite potom volal žalobcovi, povedali mu, že už je po termíne, odkedy mohol zmluvu zrušiť a peniaze vrátiť, a oznámili mu, že môže vrátiť peniaze, ale v sume 13 280 eur. Stalo sa mu, že so splátkou úveru meškal, dostal aj faktúru na zmluvnú pokutu na 6 000 eur, tú mu po protestoch znížili na sumu 642 eur. Vždy, keď meškal so splátkou, mu prišla zmluvná pokuta, ale potom už uhradil len sumu 270 eur. Žalobu považoval za nedôvodnú a zmluvu za neplatnú.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré uskutočnil v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý ospravedlnil ich neúčast' a súhlasil s tým, aby súd pojednávanie vykonal v ich neprítomnosti.

9. Právny zástupca žalobcu konštatoval, že a) žalovaný žiadnu žiadosť či návrh na zrušenie zmluvy o úvere nerealizoval, a od zmluvy ani neodstúpil, b) tvrdenia o časovej tiesni a psychickom strese sú všeobecné, nekonkretizované. Poukázal aj na to, že uvedené okolnosti nie sú ani dôvodom pre prípadné odstúpenie od zmluvy (§ 267 ods. 2 Obchodného zákonníka) a teda rozhodne nie dôvodom pre zbavenie sa dobrovoľne prevzatého záväzku, c) tvrdenia o žiadosti o úvere popieral, keďže na základe žiadosti došlo k posúdeniu možnosti poskytnúť úver, d) k výške úroku sa písomne vyjadril vrátane spôsobu vyčíslenia úrokovej sadzby, e) aj s ohľadom na vyjadrenie žalovaného nie je sporné, že o úver žiadal ako podnikateľ. Tvrdenie o nejakej dlžobe u súkromnej osoby je všeobecné a nekonkretizované.

10. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že žaloba je nedôvodná, a navrhol ju zamietnuť. Peniaze si požičal výlučne na splatenie súkromného úveru od inej osoby, pretože bol v časovej tiesni. Žalobca mu poskytol sumu 4 000 eur. Nikdy ich nepoužil na podnikateľský účel, bol inštalatérom a nepodnikal v žiadnej oblasti

investovania. Zmluvu podpísal v Leviciach, tam mal žalobca sídlo. Uviedol, že tam bol výlučne len jeden krát. Vtedy podpísal zmluvu, nečítal ju, bolo to veľmi narychlo. Na to, aby mu úver poskytli, od neho chceli predložiť doklad o príjme, ale keďže bol živnostník, stačilo im predloženie živnostenského listu. Daňové priznania im nepredložil, v tom čase boli aj tak nulové. Zmluva podpísaná z ich strany mu prišla o 2 týždne, dovtedy ju nemal k dispozícii, potom si ju prečítal a s hrôzou zistil, že je na nej uvedený, že mu požičali a má im vrátiť sumu 13 248 eur. Chcel to aj zrušiť ale nebolo to možné, pretože podľa zmluvy to bolo možné urobiť len do 8 dní. Zopakoval, že si požičal len sumu 4 000 eur a vrátil oveľa vyššiu sumu ako si požičal. To predseda potvrdil aj žalobca. Tým, že išlo o súkromný úver, uviedol, že si ho bral ako súkromná osoba na splatenie iného úveru, ktorý nesúvisel vôbec s podnikaním.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: zmluvou o revolvingovom úvere, splátkovým kalendárom, prehľadom platieb, pokusom o zmier, faktúrami, žiadosťou o úver, vyjadreniami strán sporu, vypočutím žalovaného, a zistil tento skutkový a právny stav.

12. Medzi stranami sporu bola uzatvorená dňa 17.02.2015 zmluva o revolvingovom úvere č. 213365-52082, podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalobca podpísal zmluvu v Bratislave a žalovaný v Leviciach. Žalovaný vystupoval v zmluve ako dlžník, s uvedením jeho obchodného mena, sídla, IČO, číslom účtu. V zmluve (čl.1.1) je uvedené, že na základe žiadosti o poskytnutie úveru sa zmluvné strany dohodli, že žalobca ako veriteľ poskytne žalovanému ako dlžníkovi na účely jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 13 248 eur do 8 pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu zmluvy dlžníkovi vrátane všetkých jeho príloh. Splatnosť úveru bola v zmluve dohodnutá tak, že žalovaný má úver splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 276 eur, splatných podľa splátkového kalendára, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V čl. 4.1 bolo uvedené, že za poskytnutie úveru sa žalovaný zaväzuje zaplatiť žalobcovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie revolvingu. Zmluvná odmena predstavuje 9 248 eur a je splatná ku dňu prevedenia úveru. Podľa čl. 9.1 sa zmluvné strany dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy ku dňu poskytnutia úveru, a to pohľadávky žalovaného ako dlžníka podľa čl. 1.1. tejto zmluvy oproti pohľadávke veriteľa ako žalobcu podľa čl. 4.1. zmluvy. Rozdiel bude ku dňu prevedenia revolvingu uhradený veriteľom na účet dlžníka. Podľa čl. 12.1 zmluvy v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 15 dní po termíne splatnosti je veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5% z nominálnej výšky úveru, ktorá je splatná do 10-tich dní odo dňa vystavenia penalizačnej faktúry.

13. Splátkový kalendár zo dňa 17.02.2015 obsahoval rozpis a prehľad mesačných splátok v počte 48, s dátumom splatnosti a výškou splátky.

14. Z platieb žalovaného k zmluve č. 213362, vystavených k 24.01.2020 vyplýva, že 18.02.2015 bola zo strany žalobcu odoslaná suma 4 000 eur na účet žalovaného, uvedený na zmluve. Jednotlivé platby žalovaný uhradil z iných účtov, vedených v Tatra banke, a.s. (č. 8014026945/1100, 8011043969/1100, 2936124878/1100, pričom niektoré platby realizovala p. Darina P., a to dňa 01.07.2016 a 03.08.2016.

15. Žalobca listom zo dňa 21.08.2016, ktorého doručenie žalovanému súdu nepreukázal, mal upozorniť žalovaného na neuhradenie splátky revolvingovej pôžičky, z dôvodu čoho mu účtoval zmluvnú pokutu, a to faktúrami č. 916002509 zo dňa 21.08.2016 na sumu 662,40 eur, za splátku 17, splatnosť 31.08.2016 a č. 916002288 na sumu 662,40 eur, za splátku 16, splatnosť 31.07.2016.

16. V žiadosti o úver zo dňa 16.02.2015 sa uvádza, že za žalobcu konal Roman Chlebo a žalovaný mal podľa nej požiadať o profi úver. V žiadosti sú uvedené údaje o žalovanom, a to meno a priezvisko, rodné číslo, trvalá adresa, údaje žiadateľa ako podnikateľského subjektu, s uvedením jeho ekonomických údajov (miesto podnikania, IČO, začatie podnikania, hrubý ročný príjem). Podľa žiadosti mala byť poskytnutá žalovanému čiastka 4 000 eur (čiastka k výplatu), splatnosť úveru v 48 mesiacoch, výška splátky 276 eur, nominálna hodnota úveru 13 248 eur, účel úver investičný. Ako prílohy k žiadosti sú označené kópie osobných dokladov, kartičky k bankovému účtu, daň priznania za rok 2013 a 2014, živnostenský list.

17. Podľa § 261 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 50 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej ako Občianskeho zákonníka), účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 50 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa § 50 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

24. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak z dojednania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

25. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako o spotrebiteľských úveroch), účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

27. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

30. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101.html>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101.html>>.

31. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju v celom rozsahu zamietol. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca poukázal žalovanému sumu 4 000 eur ako aj to, že zo strany žalovaného bola uhradená suma 5 796 eur.

32. Spornými tvrdeniami zostali výška primeranej odmeny podľa § 502 Obchodného zákonníka, samotná výška úveru (či suma 13 248 eur alebo 4 000 eur), posúdenie zmluvy ako úverovej zmluvy podľa Obchodného zákonníka alebo spotrebiteľskej zmluvy, či žalovaný podpísal žiadosť o úver dňa 16.02.2015 ako aj či je samotná zmluva platná.

33. V prvom rade súd uvádza, že uvedenú zmluvu o revolvingovom úvere č. 213365 zo dňa 17.02.2015 posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže napĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy, uvedené v § 52 Občianskeho zákonníka ako aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd poukazuje na to, že zo samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, okrem osobných údajov a skutočností, ako je číslo účtu žalovaného, IČO, miesto podnikania, výška úveru s uvedením, že účelom úveru je úver na výkon jeho podnikateľskej činnosti, nevyplýva bližšie špecifikácia účelu poskytnutia úveru, resp. konkrétny súvis poskytnutia úveru s predmetom podnikania žalovaného (napr. na uhradenie záväzkov z podnikania, kúpu vecí na podnikanie a pod.)

34. Ani zo samotnej žiadosti zo dňa 16.02.2015 okrem osobných údajov, predmetu podnikania, príjmu žalovaného, účelu úveru ako investičný, tiež nevyplýva jeho bližšia špecifikácia. Taktiež žalovaný spochybnil pravosť svojho podpisu na predmetnej žiadosti o úver dňa 16.02.2015. K tomu súd uvádza, že ak žalovaný tvrdil, že u žalobcu v Leviciach bol výlučne iba jedenkrát, je zrejmé, že sa tak mohlo stať len dňa 17.02.2015. Práve v ten deň podpísal žalovaný zmluvu a ostatné dokumenty. V tomto prípade súd s poukazom na to, že dospel k záveru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, považuje vec za spor s ochranou slabšej strany. Z výpovede žalovaného súd zistil, že pri návšteve žalobcu predložil živnostenský list, pretože nemal príjem zo závislej činnosti. Bol živnostníkom a na poskytnutie úveru stačilo žalobcovi na preukázanie jeho bonity ako zabezpečenie úveru predloženie práve dokladu o podnikaní. Daňové priznania žalovaný žalobcovi nepredložil a ich predloženie žalobca v konaní nepreukázal. Úver mal žalovanému slúžiť na zaplatenie súkromného úveru, ktorý nesúvisel s podnikaním žalovaného. Na základe toho ani žiadosť o úver, i keď jej pravosť zostala sporná, jej obsah, nepreukazujú bez ďalšieho, že žalovanému boli peňažné prostriedky poskytnuté skutočne na výkon jeho podnikateľskej činnosti (napr. rozs. Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Cob/62/2020 z 26.08.2020).

35. Vzhľadom na to, že zmluvu zo dňa 17.02.2015 považoval za spotrebiteľskú zmluvu, aplikoval na ňu aj príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru. Preto súd zisťoval, či má náležitosti, ktoré sú vymedzené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Mal preukázané, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje minimálne náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 písm. i), j), zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o úvere nie je uvedený údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), ani o priemernej RPMN. Pre absenciu týchto podstatných údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere je predmetný úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch.

36. Keďže súd dospel k záveru, že úver na základe tejto zmluvy je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Súd nezistil dôvod, pre ktorý by mala byť zmluva zo dňa 17.02.2015 neplatná. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že úver bol poskytnutý skutočne v sume 4 000 eur a žalovaný zaplatil žalobcovi v konečnom dôsledku sumu 5 796 eur, čo je suma vyššia ako poskytnutý úver. Týmto reálne vzniklo plnením žalovaného pre žalobcu aj bezdôvodné obohatenie, ale tento nárok nebol predmetom konania, preto sa ním súd ani nezaoberal. Na základe toho taktiež nemohol súd priznať žalobcovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru (čl. 4.1 zmluvy, i keď samotný žalobca tvrdil, že tá nie je predmetom konania.).

37. Pokiaľ ide o sumu 1 324,80 eur, predstavujúcu zmluvnú pokutu, súd uvádza, že zo strany žalobcu nebolo hodnoverne preukázané porušenie povinnosti zo strany žalovaného, ktoré by malo súvislosť so splátkami č. 16 a 17, uvedenými vo fa. 916002509 a 916002288. Okrem toho, zmluvná pokuta uplatnená ako 5% z výšky pôžičky, v sume 662,40 eur, musela byť uplatnená zo sumy 13 248 eur. Pretože súd mal preukázané, že v tomto prípade bol žalovanému poskytnutý úver v sume 4 000 eur, a to ako bezúročný a bez poplatkov, považoval aj tento nárok za nedôvodný. Nad rámec toho inak súd uvádza, ak by aj bol tento nárok dôvodný, tak zmluvná pokuta by mohla predstavovať sumu 200 eur za porušenie povinnosti žalovaného (5% zo sumy 4 000 eur), preto celková suma zmluvnej pokuty by mohla byť vo výške 400 eur (2x200 eur). Vzhľadom na to, že žalovaný uhradil žalobcovi celkovo ale sumu 5 796 eur, tak žalobcom uplatnený nárok by súd s poukazom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, nemohol priznať.

38. Súd v konaní nevykonával dôkaz, navrhnutý žalobcom, a to výsluch svedka Romana Chleba, ktorý mal byť prítomný pri podpise žiadosti o úver žalovaným, a to z dôvodu, že to nepovažoval za potrebné, ako aj z dôvodu nehospodárnosti a nadbytočnosti, s poukazom na názor súdu k samotnej zmluve, tj. jej charaktere ako zmluvy spotrebiteľskej.

39. Podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Žalovaný bol v konaní úspešný, preto by mu patril nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni. Vzhľadom na to, že si nárok neuplatnil a súd zistil, že mu žiadne trovy nevznikli a zo spisu ani nevyplývajú, rozhodol tak, že mu nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal, a to aj s poukazom na čl. 17 základných princípov CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Nitra.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.